

רע"פ 5750/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5750/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בע"פ 54422-06-18 שניתן ביום 15.7.2018 על ידי כב' הנשיא אברהם טל וכב' השופטות דנה מרשק מרום ונאוה בכור

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל וכב' השופטות ד' מרשק מרום ו-נ' בכור) בע"פ 54422-06-18 מיום 15.7.2018, בגדרו נדחה ערעור שהגיש המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט ה' אבו שחאדה) בת"פ 27973-02-17 מיום 21.3.2018.

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת עובד בציבור כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף

עמוד 1

382א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי כתב האישום, במועדים הרלוונטיים היה המבקש אסיר בבית הסוהר ניצן-מגן. לאחר שניתנה הוראה להוציא מתאו של המבקש את מוצרי החשמל, בעת שהוציא סוהר את הקומקום החשמלי מהתא, אחז המבקש בבסיס עליו מונח הקומקום וחבט באמצעותו בראשו של הסוהר.

2. המחלוקת בין הצדדים נגעה לשאלה האם המבקש היכה בסוהר בכוונה, או שמא הסוהר נפגע בטעות מתחתית הקומקום עקב ניסיונו של המבקש למשוך בכבל המחובר לתחתית כדי למנוע את לקיחת הקומקום, כפי שטען המבקש. בית משפט השלום קבע כי המבקש היכה את הסוהר בכוונה, וזאת בהתבסס על עדויותיהם של שני הסוהרים ששהו במקום וכן על נסיבות העניין שאין שנויות במחלוקת, ובהן עצבנותו של המבקש באותה עת, הצורך שלו להגיב במעשים ללקיחת הקומקום, ותגובתם המיידית של הסוהרים בעת המקרה. עוד צוין כי גם על פי העובדות אותן מתאר המבקש, התעלמותו מהאפשרות שמשיכה בכבל תגרום לפגיעת תחתית הקומקום בראשו של הסוהר מהווה "עצימת עיניים" שהיא שוות ערך למודעות. לבסוף, התייחס בית משפט השלום לטענת המבקש לסתירה מהותית בין עדויות שני הסוהרים לגבי גובה הקומקום ביחס לכיור, וקבע כי שוני זה בין העדויות אינו מכרסם במסקנה לעיל. המבקש הורשע, ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו הוא מרצה ועונשים נוספים.

3. המבקש ערער על הכרעת הדין תוך שהוא חוזר על גרסתו לאירוע. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור משלא מצא עילה להתערבות בממצאי המהימנות והעובדה שקבע בית משפט השלום. בתוך כך צוין כי מהכרעת הדין עולה כי בית משפט השלום מצא את עדותו של המבקש לא מהימנה והעדיף את עדויות הסוהרים שנתמכו בנסיבות העניין שלא נמצאו במחלוקת.

4. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה המבקש, שאינו מיוצג, שב ומגולל את השתלשלות האירוע בהתאם לגרסתו. המבקש טוען, בין היתר, כי ישנן סתירות בעדויות הסוהרים וכי לא ניתנה הכרעה לגבי אמינותם של העדים. עוד מלין המבקש על ההתנהלות בבית הסוהר בו הוא שוהה. נוכח האמור עותר המבקש להשיב את הדיון לבית משפט השלום על מנת לבחון ראיות נוספות אשר עשויות להיות רלוונטיות, כגון סרטוני אבטחה ועדויותיהם של אסירים נוספים.

5. לאחר עיון בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. על דרך הכלל יידון כל הליך משפטי לפני שתי ערכאות, ורשות ערעור בגלגול שלישי תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010); רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017)). טענות המבקש נטועות בעובדות המקרה ובממצאי המהימנות, והן נבחנו ונדחו בידי שתי ערכאות. בהתבסס על הראיות שהוצגו, קבעו הערכאות הקודמות כי אשמתו של המבקש הוכחה מעבר לספק סביר. זאת, לאחר שנבחנו טענותיו של המבקש לסתירות בין עדויות הסוהרים והוחלט להעדיף את גרסת הסוהרים, שנתמכה בנסיבות העניין, על פני גרסתו. בנסיבות אלו, לא קמה עילה להעלאת עניינו של המבקש בפני ערכאה נוספת.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ד באב התשע"ח (5.8.2018).

ש ו פ ט
